

РЕШЕНИЕ

№ 8547

гр. София, 04.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав, в публично заседание на 17.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **13022** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/.
Образувано е по жалба вх.№513000-85850/24.11.2025г. по описа на СДВР, отдел Пътна полиция на Т. И. П., ЕГН[ЕИК] от [населено място] чрез адв. Д. /САК/ срещу Заповед №1883/17.11.2025г, издадена от мл.автоконтрольор 04 група, 01-ви сектор в отдел ПП при СДВР, с която на основание чл.171, т.1, б. „3“, „бб“ от Закона за движението по пътищата на жалбоподател е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца“.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена от некомпетентен орган при конфликт на правомощия и на интереси, тъй като едно и също лице е издало АУАН и процесната заповед. Според жалбоподател не е извършено нарушение на дата 16.09.2025г, тъй като не е реализирано ПТП. Не са събрани доказателства и не са изследвани обективните факти и обстоятелства. Доколкото не е имало ПТП, за което е следвало да се съобщава, не е имало щети, които е следвало да бъдат установени, нито водачи на МПС и свидетели. Пояснява, че не е извършен оглед на нейното МПС, за да се установи дали има щети по него, като единствено е възприето изложеното от собственика на другото ПМС, че има щети, без да са събрани доказателства в този смисъл. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон и нецелесъобразна. Претендират се разноси по списък.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован се представлява от адв. Д., който

поддържа жалбата, иска се отмяна на административния акт на изложените в жалбата съображения и се претендират разноски по представен списък.

Ответникът – младши автоконтрольор 04 група, 01сектор в отдел Пътна полиция при СДВР Г. П. П., редовно призван не се явява, не се представлява и не излага становище.

Софийска градска прокуратура – редовно призвана, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 67-ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед №1883/17.11.2025г, издадена от мл.автоконтрольор в 04група, 01ви сектор в отдел ПП при СДВР Г. П. П. на жалбоподателката Т. И. П. е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б. „3“, „бб“ от ЗДвП временно отнемане на СУМПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца за нарушение на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП.

В заповедта е посочено, че против жалбоподател е съставен АУАН серия ГА №4849856 от 17.11.2025г, който управлявал Д. Т. с табели рег.№С. в [населено място] по [улица], е нарушил задължението си като участник в ПТП, поради което са налице предпоставките на чл.171, т.1, б. „3“, „бб“ от ЗДвП за прилагане на ПАМ – временно отнемане свидетелство за управление на МПС до решаване въпроса за отговорността, но не повече от 3 месеца.

На 17.11.2025г е съставен АУАН №4849856 против Т. И. П., за това че като водач на лек автомобил Д. Т. с рег. [рег.номер на МПС] на дата 16.09.2025г около 20:25 часа в р. С., на ул. Е. управлява личния си лек автомобил Д. Т. с рег. [рег.номер на МПС] и в района на номер 50 поради това, че не контролира непрекъснато управляваното МПС реализира ПТП с паркирания МПС -2 лек автомобил Рено К. с рег [рег.номер на МПС] , след което напуска местопроизшествието като не уведомява компетентните органи на МВР. АУАН е съставен на основание чл.40, ал.1 и чл.43а, ал.1 от ЗАНН по ДЗ и преписка. Съгласно акта водачът е нарушил чл.20, ал.1 от ЗДвП – не контролира ППС, което управлява, и чл.123, ал.1, т.1 о ЗДвП-не спира и не установява последиците от ПТП. В акта е отбелязано, че от нарушението са претърпели имуществени вреди – МПС 2 лек автомобил Рено К. с рег. [рег.номер на МПС] . Като доказателство са иззети преписка с номер С653, протокол за ПТП с номер12062-1, 1 бр. Докладна записка, едно сведение, ПАМ и СУМПС[ЕИК]. В АУАН е отбелязано, че нарушител няма възражения. Актът е подписани предявен на нарушителя на 17.11.2025г.

В административната преписка фигурира сведение от В. В. В., съгласно което на 16 септември 2025г в 08:25ч вечерта на [улица] автомобил Д. с рег [рег.номер на МПС] при маневра за паркиране на заден ход блъска неговия автомобил Рено К. с рег. [рег.номер на МПС] , в резултат е одрана предна броня от дясна страна. Реното е било в паркирано, като единствено автомобил Д. извършва маневра. Видял маневрирането от 10м дистанция с пряка видимост, като при оглед на неговия автомобил е констатирал щетата, показана на КАТ. Към преписката фигурира декларация от 17.11.2025г, подписана от Т. П., която декларира, че на дата 16.09.2025г е управлявала личния й автомобил Д. с рег. [рег.номер на МПС] , запозната е с преписката и документите по нея. Не е разбрала за нарушението, не е съгласна с описаното по случая. В преписката фигурира скица на ПТП към протокол 12062 на дата 16.09.2025г в 20:25ч в [населено място], изготвена от А.П., отразяваща местоположението на паркирания л.а СВ 8974ТХ и докладна записка от А. П., относно посетено ПТП с известен напуснал л.а рег. [рег.номер на МПС] . Съгласно същата около 23:20ч е посетен адрес [улица] по сигнал за възникнало ПТП с известен нарушител.

Като доказателства по делото са представени – АУАН, ЗППАМ, Сведение, декларация и скица, Справка АИС КАТ Регистрация, призовка, докладна записка, справка картон на водача и заповеди

относно компетентност на актосъставителя и издателя на ЗППАМ.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Разпоредбата на чл.172 от ЗДвП предвижда следното: Принудителните административни мерки по [чл. 171, т. 1](#), 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

По делото е представена заповед № 513з-12086/14.10.2025 г., с която директорът на СДВР е оправомощил лицата, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, т. 4, т. 5, буква „а“ и т. 6 от ЗДвП, като това са държавни служители от отдел „Пътна полиция“ при СДВР- полицейски органи по чл. 142, ал.1, т.1 от ЗМВР. Представена е и заповед №8121з-1632/02.12.21г, издадена от Министъра на МВР, с която определя служби за контрол по ЗДвП и определя длъжностни лица от МВР да издават фишове за налагане на глоби, да съставят АУАН, да издават НП, да ползват технически средства и системи за измервания контрол, и да осъществяват контролна дейност по ЗДвП. Съгласно заповед №513з-9771/13.09.2024г на директор на СДВР Г. П. П. е преназначен на младши изпълнителска длъжност – мл.автоконтрольор II степен в 01 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Пътен контрол и организация на движението“ към отдел ПП при СДВР. Следователно оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т.5, б "а", т.6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ.

Заповедта е издадена в противоречие със закона – основание за отмяна по чл.146, т.4 АПК. В случая мярката се прилага за нарушение по чл.175, ал.1 от ЗДвП, който има общо седем различни хипотези, посочени в седем точки. Предвид описанието в АУАН и в процесната заповед следва да се приеме, че става въпрос за наличието на хипотезата на чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП, според която разпоредба „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок три месеца и с глоба 200лв. водач, който наруши задълженията си като участник в пътнотранспортно произшествие“. В акта и в заповедта е посочено, че е нарушено изискването на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП, според която норма „Водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието“. Видно от фактическия състав на нормата водач, който е участник в ПТП трябва да спре, за да установи последиците от това ПТП, като това следва да става без да се създава опасност за другите участници в движението по пътищата.

В случая не се спори, че жалбоподателката, на процесната дата и час е била водач на описаното в заповедта МПС. Спорно е участието ѝ в причинена ПТП, като се отрича изобщо наличие на такова произшествие на описаното в заповедта място и на посочената там дата и час.

Съдът намира, че не е установено надлежно изискването на чл.171, т.1, буква „з“, „бб“ от ЗДвП, доколкото липсват убедителни доказателства, че точно на описаното място и в посоченото време е налице реализирано пътнотранспортно произшествие, в което жалбоподателката е участвала като водач. Според дефиницията на §6, т.30 от ДР на ЗДвП „Пътнотранспортно произшествие“ е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. В хода на производството от страна на ответник е представена административната преписка, като към нея липсва протокол за ПТП с номер 12062, единствено е налично сведение от собственик на паркирано МПС и скица на ПТП, на която е визуализирано местоположението на паркирания автомобил, в АУАН е записано, че жалбоподателката е реализирала ПТП с паркираното МПС лек автомобил Рено К. с рег [рег.номер на МПС], след което напуска местопроизшествието и не уведомява компетентните органи на МВР. Актът е предявен на нарушителя и в същия е записано, че няма възражения, същият е подписан на 17.11.2025г. От същата дата жалбоподателката е представила декларация, че тя е управлявала личния си автомобил, като декларира, че не е разбрала за нарушението и не е съгласна с описаната по преписката ситуация. Други доказателства, които да установят по несъмнен начин наличието на съприкосновение между двата автомобила липсват. От приобщените писмени доказателства не може да се установи, че е изпълнено изискването на цитираното по-горе от допълнителната разпоредба на закона за повреда на описаното в АУАН превозно средство с рег [рег.номер на МПС], и/или за наличието на някакви материални вреди, които да са в пряка и непосредствена причинна връзка с управляването на автомобила на жалбоподателката на процесната дата и час на описаното място. Никакви други доказателства за наличието на такава повреда по автомобила на жалбоподател или по автомобила на паркираното МПС не са ангажирани пред съда, не е извършен оглед на автомобилите с оглед установяване наличието на щети по тях, липсват и веществени доказателства – фотоснимки, записи от камери и др., от които да е възможно да се установи, че е реализирано ПТП. Описаното в докладната записка, което е в смисъл, че е реализирано ПТП с паркирания автомобил от страна на жалбоподател, без в нея да фигурира отбелязване за наличие на някакви видими щети по паркирания автомобил, се явява голословно и необезопасно, нподкрепено с доказателства. При липса на доказателства за ПТП и реализирани в следствие на това произшествие щети, няма как да се поддържа, че не е спазено изискването на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП и оттам, че е налице хипотезата на чл.171, т.1, буква „з“, „бб“ от ЗДвП.

Следва оспорената заповед да се отмени като незаконосъобразна.

При този изход на спора, в тежест на СДВР следва да се възложат сторените от жалбоподателката разноски по списък, които представляват ефективно заплатено адвокатско възнаграждение от 500лв /след превалутирането в размер на 255,65 евро/

Водим от изложеното, Административен съд – София-град, III отделение, 67 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1883/17.11.2025г. на младши автоконтрольор в 04 група, 01 ви сектор в отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. И. П., ЕГН [ЕГН] разноски по делото в размер от 255,65 евро /двеста петдесет и пет евро и шестдесет и пет цента/

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.172, ал.5 ЗДвП.

СЪДИЯ: